

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.109 van 5 januari 2012
in de zaak A. 201.399/VII-38.199.**

In zake : 1. Marcel WIJNANTS
 2. Ursula VANDEVOORT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
de BVBA GVB en C°
vertegenwoordigd door zaakvoerder Hilde Gios
gevestigd te 3560 Lummen
Bosheidestraat 47
waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 30 juni 2011 waarbij, in heroverweging na het arrest van de Raad van State nr. 209.612 van 9 december 2010, de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg

van 11 september 2008, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA GVB en C° voor het veranderen van een pluimveebedrijf naar een mestvarkenbedrijf, gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, met tevens een stal voor het huisvesten van paarden en kleinvee en met gebouwen voor plattelandsklassen op het zelfde adres, worden afgewezen en de milieuvergunning na wijziging wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 december 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Van Noten, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en zaakvoerder Hilde Gios, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De litigieuze inrichting is gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen. Het gaat om een voormalige pluimveehouderij bestaande uit een vijftal stallen en aanhorigheden.

De inrichting werd vroeger geëxploiteerd door de BVBA Mowi, op grond van een milieuvergunning verleend op 22 mei 2000, voor het houden van 32.000 leghennenmoederdieren, tot 27 juli 2020.

4. Bij vonnis van 25 januari 2007 heeft de rechtbank van koophandel te Hasselt het faillissement uitgesproken van de BVBA Mowi.

De tussenkomende partij, die het bedrijf op 8 oktober 2007 heeft aangekocht van de curator van het faillissement, meldt op 30 november 2007 aan de deputatie van de provincie Limburg de overname van het betrokken pluimveebedrijf.

Op 26 november 2007 meldt de zaakvoester van de tussenkomende partij aan de Vlaamse Landmaatschappij (hierna : VLM) de tijdelijke stopzetting van de exploitatie "vanaf laatste aangifte 2006 productiejaar 2005".

5. De deputatie van de provincie Limburg neemt op 14 februari 2008 akte van de melding van overname door de tussenkomende partij. De deputatie van de provincie Limburg laat haar aktenamen gelden als "schriftelijke ontvangstmelding", zoals bedoeld in artikel 42, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I).

6. De tussenkomende partij dient op 17 maart 2008

- vervuldigd op 11 april 2008 - bij de deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in om het vroegere pluimveebedrijf om te vormen tot een gemengd landbouwbedrijf, bestaande uit een stal voor het houden van 1.560 vleesvarkens en een stal voor het huisvesten van 18 paarden, 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen, 20 konijnen en 5 runderen. De exploitant beoogt tevens een bestaande stal om te vormen tot een jeugdverblijfcentrum (plattelandsklassen).

7. Op 11 september 2008 verleent de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde vergunning voor twintig jaar.

8. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen, het kerkbestuur Sint-Rochus en een aantal omwonenden stellen bij de bevoegde minister beroep in tegen deze beslissing.

9. De in het kader van de beroepsprocedure uitgebrachte adviezen zijn over het algemeen gunstig.

10. Bij besluit van 23 februari 2009 verklaart de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de beroepen ongegrond en bevestigt zij de beroepen beslissing.

11. Dit besluit werd door de Raad van State nietig verklaard bij arrest nr. 209.612 van 9 december 2010, meer bepaald omdat de motivering van het bestreden besluit in verband met het niet-vervallen zijn van de door de tussenkomende partij overgenomen milieuvergunning feitelijk onjuist is in zoverre wordt vermeld dat voor het aanslagjaar 2007 (productiejaar 2006) 32.700 slachtkuiken-ouderdieren werden aangegeven bij de Mestbank. Het bestreden besluit vermeldt immers dat de bewuste gegevens met betrekking tot de mestbankaangiften van de voorbije jaren door de VLM werden verstrekt op 3 december 2008. Dit blijkt echter niet uit het neergelegde administratief dossier. De verzoekende partijen hebben een

afschrift van de aangifte voor het jaar 2007 (productiejaar 2006) neergelegd in het kader van de administratieve procedure. Die aangifte vermeldt voor de diercategorie "slachtkuiken-ouderdieren" : "Bezet : 0 Standpl : 32700". De verwerende partij heeft het aantal standplaatsen in de stallen verward met de effectieve bezetting ervan. Deze vaststelling is van wezenlijke invloed op de vraag of er al dan niet sprake is van niet-exploitatie gedurende twee opeenvolgende jaren. De verwerende partij is er bij het nemen van het bestreden besluit van uitgegaan dat de betrokken inrichting in 2006 nog volledig in exploitatie was, terwijl de door de verzoekende partijen neergelegde stukken - die niet in twijfel kunnen worden getrokken omdat ze ter beschikking werden gesteld door de VLM - precies het tegendeel aantonen. Met het argument van de verwerende partij dat in het productiejaar 2006 een mestopslagplaats werd aangegeven die het daaropvolgende jaar niet meer aanwezig was, wordt niet het bewijs geleverd dat in de stallen nog kippen gehouden werden en de aangifte van de mestopslagplaats als bijzaak kan overigens niet verhinderen dat de vergunning voor de hoofdzaak, namelijk het houden van kippen, kan vervallen wegens niet-exploitatie.

12. Na de vernietiging van deze beslissing werden in aanloop van de huidige bestreden beslissing diverse adviezen ingewonnen. De afdeling Operationeel Waterbeheer, dienst Grondwaterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, de afdeling Ecologisch Toezicht van de VLM en de afdeling Milieuvergunningen, Hoofdbestuur, van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie behouden allen hun (voorwaardelijk) gunstig advies. De gewestelijke milieuvergunningscommissie verleent een gunstig advies mits het opleggen van een milieuvergunningsvoorwaarde.

De motivering die van belang is bij de beoordeling van huidige geschil luidt als volgt :

"Overwegende dat de Raad van State het ministerieel besluit van 23 februari 2009 heeft vernietigd op basis van artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, welke bepaalt dat de landbouwer die gebruik wenst te maken van de mogelijkheid, vermeld in artikel 47, §2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, de tijdelijke stopzetting van de exploitaties of van de delen van de exploitaties van het bedrijf moet melden 'binnen twee jaar na aanvang van de tijdelijke stopzetting'; dat het bestreden besluit geen uitsluitsel geeft over de precieze datum van stopzetting; aangezien de melding om toepassing te maken van artikel 47, §2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, als het te dezen toepasselijk zou zijn, hoe dan ook moet gebeuren binnen twee jaar na de gehele of gedeeltelijke stopzetting van de exploitatie; de voormelde bepaling kan er niet toe leiden dat de vergunningen die reeds van rechtswege vervallen zijn wegens niet-exploitatie gedurende de in artikel 28, §1, 3°, van het milieuvergunningendecreet vermelde periode van twee opeenvolgende jaren, zouden herleven om het voorwerp uit te maken van een langere stopzettingsperiode;

Overwegende dat op basis van de gegevens van het arrest van de Raad van State moet worden geconcludeerd dat de aangevraagde inrichting moet worden beschouwd als een nieuwe inrichting;

Overwegende dat bij een heroverweging na vernietiging door de Raad van State de vergunningverlenende overheid verplicht is rekening te houden met de op het ogenblik van de heroverweging geldende reglementering;

(...)

Overwegende dat met aangetekend schrijven van 27 november 2007 aangifte werd gedaan door de huidige exploitant (BVBA GVB & C°) bij de Mestbank over de melding van leegstand van de pluimveestallen;

Overwegende dat de Mestbank op 30 november 2007 kennis heeft genomen van de aanvraag tot overname van de nutriëntenemissierechten van de BVBA MOWI door de BVBA GVB en C°; dat met schrijven van 23 juni 2008 uitgaande van de Mestbank, de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Limburg, aan de BVBA GVB en C°, gevestigd te 3560 Lummen, Bosheidestraat 47, volgende nutriëntenemissierechten werden toegekend: 46.214,36 NER-D; dat het aantal nutriëntenemissierechten vanaf 1 januari 2008 maximaal 46.214,36 NER-D bedraagt (hetzij voor het houden van rundvee, varkens, pluimvee, andere dieren); dat volgens de huidige bepalingen van het Mestdecreet er geen koppeling meer is tussen de vergunningsaanvraag en de mestafzetbewijzen in functie van het gevraagde aantal dieren; dat de exploitant het aantal dieren vrij kan bepalen in functie van de beschikbare nutriëntenemissierechten (46.214,36 NER-D);

Overwegende dat de exploitant van de aangevraagde inrichting in een aangetekend schrijven van 7 februari 2011 (ontvangen op 8 februari 2011) heeft

laten weten dat zij over voldoende NER-D beschikt om een leefbaar bedrijf uit te baten voor de volgende vestigingen:

- Oosterhoven z/n te 2270 Herenthout goed voor 1.200 vleesvarkens (deze vergunningsaanvraag is in behandeling bij de deputatie van de provincie Antwerpen);
- Bosheidestraat 47 te 3560 Lummen goed voor 1.225 vleesvarkens, 18 paarden, 20 legkippen, 2 stuks melkvee, 2 kalveren, 1 stuk vervangvee tussen 1-2 jaar, 25 schapen en geiten > 1 jaar, 15 schapen en geiten < 1 jaar, 20 konijnen;

Overwegende dat de exploitant bijgevolg minder vleesvarkens wil houden dan oorspronkelijk aangevraagd, meer bepaald 1.225 vleesvarkens in plaats van 1.560 vleesvarkens;

Overwegende dat het de bedoeling is van de exploitant een milieuvergunning te bekomen voor het omvormen van het pluimveebedrijf naar een gemengd veeteeltbedrijf met 1.225 vleesvarkens, 18 paarden, 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen, 20 konijnen en 5 runderen (2 stuks < 1 jaar, 1 stuk van 1-2 jaar en 2 andere runderen); dat het houden van 25 geiten, 25 schapen, 20 kippen en 20 konijnen in het agrarisch gebied niet onder de indelingsrubriek 9.5.c), 2° vallen, noch onder een andere indelingsrubriek, aangezien het aantal van deze dieren kleiner is dan de indelingsdrempel;

(...)

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening:

- het gaat om een leegstaande pluimveehouderij die wordt omgevormd tot een mestvarkensbedrijf;
- volgens de gegevens van het gewestplan 'Hasselt-Genk' is de uitbating zelf gesitueerd in het agrarisch gebied; pal ten noorden ligt een woonuitbreidingsgebied en iets verder naar het oosten ligt een woongebied en ten westen sluit een bosgebied aan;
- er werden voor de huidige stallen sinds 1992 verscheidene stedenbouwkundige vergunningen verleend, wel nog op naam van de BVBA Mowi;
- de inplanting wordt uit stedenbouwkundig vergunningsoogpunt als een bestaande (hoofdzakelijk) vergunde toestand aangemerkt;
- deze vergunningsaanvraag ressorteert niet onder de afstandsregel van vermeld artikel. 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen;
- de bedrijvigheid is in overeenstemming met de ter plaatse geldende planologische voorschriften."

IV. Tussenkomst

13. Met een op 5 september 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA GVB & C° om in het geding te mogen tussenkomen.

De BVBA is de begunstigde van de bestreden beslissing. Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

De tijdens de terechtzitting door de tussenkomende partij neergelegde stukken dienen uit de debatten te worden geweerd.

V. Schorsingsvoorwaarden

Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Ernstig middel

Standpunten van de partijen

14. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat de artikelen 17, 18, 19 en 28 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), artikelen 30, § 5, en 52, 3°, b, van Vlarem I, artikelen 34 en 47, § 1, eerste lid, 1°, van het mestdecreet, artikel 24 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de

nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, artikel 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel, uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, doordat de bestreden beslissing terecht stelt dat de vergunde exploitatie dient te worden beschouwd als een zogenaamd "nieuwe inrichting", doch aan deze kwalificatie niet de rechtens vereiste gevolgen verbindt, inzoverre zonder nadere motivering wordt aangenomen dat de exploitant nog over de nutriëntenemissierechten van de vroegere exploitant zou kunnen beschikken (eerste onderdeel) en de vergunningsaanvraag niet zou ressorteren onder de afstandsregels vastgesteld in artikel 11 van het inrichtingsbesluit (tweede onderdeel), dat de verwerende partij evenmin nog gevolg kon geven aan de vraag tot verandering en vroegtijdige hernieuwing van een milieuvergunning, nu de basismilieuvergunning reeds vervallen was op het ogenblik dat over de wijzigingsaanvraag werd beslist (derde onderdeel).

15. De verwerende partij stelt daar het volgende tegenover :

"Het eerste onderdeel van het eerste middel van verzoekers is grotendeels gebaseerd op artikel 47, §2, van het decreet dd. 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (hierna: mestdecreet):

(...)

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat 'op basis van de gegevens van het arrest van de Raad van State moet worden geconcludeerd dat de aangevraagde inrichting moet worden beschouwd als een nieuwe inrichting,'

Uw raad en verweerster hebben dus reeds geoordeeld dat artikel 47, §2, van het mestdecreet in casu niet van toepassing is, wat ertoe leidt dat de bovenvermelde onderlijnde bepaling in dit artikel om evidente reden ook niet van toepassing en dus niet kan leiden tot een van rechtswege annulatie van de nutriëntenemissierechten.

Tevens beweren verzoekers dat de nutriëntenemissierechten zouden vervallen bij stopzetting van de exploitatie.

Het is volstrekt onduidelijk op basis van welke regelgeving deze bewering staven. Verweester is niet op de hoogte van een dergelijke bepaling in het mestdecreet of het besluit van de Vlaamse Regering dd. 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking.

Het is overigens perfect mogelijk om nutriëntenemissierechten over te dragen, zelfs indien een milieuvergunning vervallen zou zijn.

Verweester kan enkel vaststellen dat een hoeveelheid nutriëntenemissierechten ter waarde van 46.214,36 NER-D werden overgedragen door de bvba Mowi aan de vergunningsaanvrager, wat blijkt uit het schrijven van de mestbank aan de vergunningsaanvrager dd. 23 juni 2008.

(...)

Dit wordt als dusdanig ook vermeld in de bestreden beslissing:

(...)

De bestreden beslissing is dan ook niet gesteund op feitelijke verkeerde motieven zoals onterecht beweerd wordt door verzoekers.

De vergunningsaanvrager heeft wel degelijk de nutriëntenemissierechten van de bvba Mowi overgenomen.

Het eerste onderdeel van het eerste middel mist feitelijke grondslag en is dus niet ernstig.

De verzoekers zijn van mening dat er geen sprake is van de uitzonderingsregel opgenomen in artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit. Het bedrijf dient volgens de verzoekers te bestaan en in exploitatie te zijn op het ogenblik dat 'de bouwaanvraag tot de te verlenen bouwvergunning wordt ingediend.'

In het recente verleden werden volgende vergunningen en beslissingen genomen met betrekking tot de exploitatie van de bovenvermelde inrichting:

- besluit van het college van burgemeester en schepenen van Lummen dd. 14 juli 1999 tot exploitatie van een grondwaterwinning voor een termijn van 20 jaar op naam van de bvba Mowi

- besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg dd. 3 april 2003 waarbij vergunning werd verleend tot uitbreiding met een noodstroomgroep, voor een termijn eindigend op 27 juli 2020 op naam van de bvba Mowi

- besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg dd. 14 februari 2008 waarbij akte werd genomen van de overname van de vergunde inrichting door de bvba GBV en C°

Bovendien blijkt uit de stedenbouwkundige vergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg aan de bvba GVB en C° voor sloopwerken, regularisatie en verbouwen van pluimveestallen naar vleesvarkensstallen en tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen dd. 20 november 2008 dat voor de betrokken percelen liefst 7 stedenbouwkundige vergunningen werden verleend.

Vier stedenbouwkundige vergunningen werden zelfs verleend voor de totstandkoming van het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979, voor onder meer een woning, een aantal hennenstallen en een koestal.

Het kan dan ook niet nuttig betwist worden dat het in casu een bestaand bedrijf betreft, mede gelet op de definitie verleend in de omzendbrief dd. 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen:

'Onder bestaande bedrijven dient te worden begrepen bedrijven die bestonden op het ogenblik waarop in het ontwerp-gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast het agrarisch gebied'

De 'bestaande (hoofdzakelijk) vergunde toestand' kan dan ook niet ontkend worden.

Er is volgens verzoekers ook geen sprake van een 'uitbreiding van een bestaand bedrijf'. Hiervoor zou vereist zijn dat de bouwaanvraag betrekking heeft op dezelfde soort exploitatie, wat hier niet het geval zou zijn omwille van het omvormen van een pluimveebedrijf naar een mestvarkensbedrijf.

Allereerst dient vastgesteld te worden dat de bestaande infrastructuur niet uitgebreid wordt, doch enkel verbouwd.

De laatst verleende stedenbouwkundige vergunning dd. 20 november 2008 verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg heeft als voorwerp 'sloopwerken, regularisatie en verbouwen van pluimveestallen naar vleesvarkensstallen en tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen.'

De verzoekers stelden zelf in hun verzoekschrift dd. 24 april 2009 dat uiteindelijk leidde tot het arrest nr. 209.612 dd. 9 december 2010 dat 'zowel het vetmesten van kippen en van varkens beiden behoren tot de intensieve, niet aan de grond gebonden, veeteelt.

De activiteit is bovendien gelijksoortig getuige de vaststelling dat de aanvraag tot overname van de nutriëntenemissierechten van de bvba MOM aan de bvba GVB & Co werd goedgekeurd door de mestbank.

Volgens de verzoekers werden de afstandregels vastgelegd om eventuele hinder te beperken voor de directe omgeving. Gelet op het feit dat de verzoekers voornamelijk de vermeende geurhinder als een moeilijk te herstellen nadeel beschouwen, is de ratio legis van de opgelegde afstandregels dan ook gerespecteerd.

Bovendien is een 'functiewijziging' voor het omvormen van een pluimveestal naar een vleesvarkensstal volgens het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichte functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, niet vergunningsplichtig.

Uiteindelijk zijn de door de bestreden beslissing vergunde activiteiten eerder te beschouwen als een inkrimping van het bedrijf, minstens met betrekking tot mogelijkerwijs hinderverwekkende activiteiten:

- stal 1 wordt afgebroken en vervangen door een carport;
- het eierlokaal wordt omgevormd tot keuken en eetzaal van het jeugdverblijfscentrum, eveneens voorzien van centrale verwarming en een ondergrondse dubbelwandige houder van 5.000 liter mazout;
- stal 2 wordt omgevormd tot een jeugdverblijfscentra(slaapgelegenheid douches, toiletten en andere sanitaire voorzieningen) ;
- stal 3 wordt omgevormd naar berging (840 m³ voeropslag en

stro-opslag) ;

- stal 4 wordt omgevormd naar een stal voor 18 paarden, 5 stuks rundvee, en kleinvee (25 schapen, 25 geiten, 20 kippen, 20 konijnen), 100 m³ mestopslag, stro-opslag, 160 m³ voeropslag;'

Eerder was de betrokken inrichting vergund voor 32.000 leghennenmoederdieren.

Het tweede onderdeel van het eerste middel mist feitelijke en juridische grondslag.

In het derde onderdeel van het eerste middel proberen verzoekers tevergeefs de nodige verwarring te creëren.

Zij verwijzen naar het arrest nr. 173.590 van uw raad dd. 19 juli 2007, doch dit arrest heeft enkel betrekking op een aanvraag tot uitbreiding in toepassing van artikel 30, § 5, van Vlarem I:

'De vergunning voor de verandering van een inrichting wordt verleend voor een bepaalde duur waarvan de einddatum, deze van de lopende vergunning niet mag overschrijden.'

In casu is deze regelgeving dan ook niet van toepassing. De vergunningsaanvraag betreft immers een vroegtijdige hernieuwing van een milieuvergunning voor een nieuwe termijn van 20 jaar.

Artikel 18, §3, van het milieuvergunningsdecreet stelt het volgende :

'§ 3. Tussen de achttiende en de twaalfde maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning moet bij de bevoegde overheid een nieuwe vergunning worden aangevraagd. De milieuvergunning voor de verdere exploitatie kan vroeger dan de termijn, bedoeld in het eerste lid, worden aangevraagd wanneer

1° een overname van de vergunde inrichting door een andere exploitant is gepland;

2° de exploitant een belangrijke verandering van de vergunde inrichting beoogt; in dit laatste geval moet de milieuvergunningsaanvraag zowel betrekking hebben op de verdere exploitatie van de delen van de inrichting die verder in exploitatie blijven als op de geplande verandering.

De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vaststellen'

Het is belangrijk reeds te benadrukken dat de hernieuwingsaanvraag procedureel op volstrekt dezelfde wijze wordt behandeld als een 'nieuwe' vergunningsaanvraag en dat er effectief sprake is van een lopende vergunning.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat geen enkel sanctionering bepaald wordt voor een zogenaamd vroegtijdige vraag tot hernieuwing. Geenszins kan dit enkele feit leiden tot een weigering van de vergunningsaanvraag.

Dergelijke beslissing zou overigens leiden tot een discriminatie tussen de exploitant van een vergunning en de overnemen van een vergunde inrichting. Enerzijds zou de exploitant van een vergunde inrichting enkel een hernieuwing kunnen vragen tussen de achttiende en de twaalfde maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning, terwijl de overnemer op elk moment een hernieuwing zou kunnen aanvragen.

Het derde onderdeel van het eerste middel mist juridische grondslag.

Het eerste middel mist het feitelijke en juridische grondslag en is dus in zijn geheel en in zijn onderdelen niet ernstig".

16. De tussenkomenende partij laat volgende argumentatie gelden :

"In het kader van het Mestdecreet van 22 december 2006 artikel 47 § 2 heeft de huidige exploitant op 27 november 2007 een melding van tijdelijke stopzetting gedaan bij de mestbank volgens de voorgeschreven procedure in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking Art. 25. § 1.

Door toepassing van het artikel 47 § 2 van het mestdecreet en overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning Artikel 28 § 1 was de aanvrager in het bezit van een geldig en niet vervallen milieuvergunning.

De verzoekende partij tot schorsing en nietigverklaring tracht in een feitelijk relaas aan te tonen dat er in november 2005 geen exploitatie meer was op de betreffende inrichting teneinde een procedurele fout te insinueren tegen artikel 28 §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. De gegevens die men daarbij aanwendt geven overeenkomstig artikel 23 § 5 van het mestdecreet van 22 december 2006 'per diercategorie, het gemiddeld aantal dieren vermeld in artikel 27, die gehouden zijn in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte'. Deze jaarcijfers kunnen onmogelijk aangewend worden om te staven dat er na 13 oktober 2005 geen pluimvee gehouden werd in de inrichting te Bosheidestraat 47, Lummen. Daarnaast is door naleving van het mestdecreet van 22 december 2006 en meer bepaald van artikel 23 § 6 het aanwenden en publiceren van deze gegevens in deze context onwettig.

De eenduidige en objectieve meteropnamegegevens van Infrac voor het elektriciteitsverbruik van de betreffende inrichting te Bosheidestraat 47 te Lummen geven aan dat er tussen 17/05/2005 en 07/05/2007 een hoeveelheid elektriciteit is verbruikt dat in verhoudig tot het verbruik van de voorgaande jaren duid op een intensieve exploitatie van minimaal 6 - 8 maanden van de inrichting. Dit beduid dat er minstens tot november 2005 sprake was van exploitatie van de inrichting als pluimveehouderij.

Anderzijds geeft de per proces verbaal opgemaakte inventaris van de inrichting door bij faling van bvba MOWI (...) en de vaststellingen per proces verbaal door de gerechtdeurwaarder Leo Daenen (...) dat de inrichting in stand gehouden was voor industriële pluimveehouderij en dat de gebouwen bijgevolg na 17/05/2005 geen andere functie hebben gehad.

De historische plaats van de maatschappelijke zetel van Bvba THEFRA zoals blijkt uit documenten van de kamer van koophandel op ondernemingsnummer 0478864947 opgericht op 19/11/2002 met maatschappelijke zetel te Bosheidestraat 47 te Lummen met als doel ...industriële pluimvee...

uitbreiding statutenwijziging gemeld bij kamer van koophandel op 30/03/2004 verplaatsing maatschappelijke zetel naar Kerkendries 11 Heusden Zolder vanaf 30 maart 2005

verplaatsing maatschappelijke zetel naar Bosheidestraat 47 te Lummen met ingang 1 juni 2007.

Hieruit blijkt een zeer nauwe samenwerking tussen bvba MOWI en bvba THEFRA die het pluimveebedrijf jarenlang uitgebaat heeft te Bosheidestraat 47 Lummen in opdracht van bvba MOWI

De kennisgeving bij monde van de curator van bvba MOWI op 17 oktober 2008 geeft geen enkele uitsluiting over het feit dat bvba THEFRA na 13 oktober 2005 de inrichting van Bosheidestraat 47 te Lummen niet meer uitgebaat heeft. De instandhouding van de inrichting en het elektriciteitsverbruik kunnen deze bedenking enkel bevestigen.

Volgens de definitie zoals beschreven in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning Artikel 2 vallen het gebruik en de in stand houding van de inrichting onder het begrip exploiteren.

Zoals de verzoekende partij tot schorsing en nietigverklaring naar het sectoraal advies van het Departement Landbouw en Visserij dd. 4 april 2008, waarin op wordt gewezen dat het een grondloze varkenshouderij betreft, dat de aanvrager zelf niet voldoende land in eigendom heeft hoeft het geen verdere beduiding dat in het kader van het Mestdecreet van 22 december 2006 artikel 47 § 2 een tijdelijke situatie bestond waarin de exploitant per november 2007 niet bij machte was om op zeer korte termijn voor voldoende mestafzet te voorzien om de inrichting dadelijk te kunnen exploiteren.

Hiertoe heeft bvba GVB en C° per november 2007 een tijdelijke stopzetting gemeld overeenkomstig artikel 47 § 2 van het mestdecreet.

Deze tijdelijke situatie van onvoldoende mestafzet voor bvba GVB en C° als nieuwe eigenaar van de inrichting heeft verder geen enkel verband met de vroegere situatie van voldoende mestafzet door bvba MOWI waardoor de toepassing van de procedure voor tijdelijke stopzetting overeenkomstig artikel 47 § 2 van het mestdecreet niet rechtstreeks impliceert dat artikel 31 § 2 van het mestdecreet van toepassing is zoals de verzoekende partij tot schorsing en nietigverklaring verkeerdelijk tracht te bewijzen.

Door toepassing van het artikel 47 § 2 van het mestdecreet en overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning Artikel 28 § 1 was bvba GVB en C° op het moment van de milieuvergumingsaanvraag in het bezit van een geldig en niet-vervallen milieuvergunning en de nutriëntenemissierechten van bvba MOWI.

(...)

De aanvraag betreft een bestaand bedrijf aangezien de ruimtelijke ordening van het grondgebied van Lummen is vastgelegd in het gewestplan Hasselt-Genk door het Koninklijk besluit van 3 april 1979 en dat de eerste bouwvergunning voor een hennenhok dateert van 7 december 1965

(...)

De aanvraag betreft enerzijds over de verbouwing van bestaande gebouwen anderzijds het plaatsen van een installatie of constructie als zijnde mestopslag (is geen gebouw).

Het betreffende woongebied omvat de woonkern van het gehucht Genenbos, wat volgens de definitie een woongebied met landelijk karakter betreft.

Door zowel te voldoen aan de definitie van woongebied met een landelijk karakter als het feit dat het over een bestaande en vergunde inrichting gaat en de vergunningsaanvraag over verbouwing van reeds bestaande gebouwen

handelt is de ministriële beslissing conform de afstandsregels opgelegd door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen ART. 11

De afstandsregels van 300m tot woongebied en 100m tot woonuitbreidingsgebied zijn bijgevolg irrelevant evenals de verwijzing naar arresten 184.730 dd. 25 juni 2008 en 71.277 dd. 28 januari 1998 aangezien het over op te richten gebouwen en niet zoals in dit geval over verbouwing van reeds bestaande gebouwen handelden".

Beoordeling

17. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij het annulatiearrest dat tot de huidige herinoverwegingname heeft geleid, zo interpreteert dat zij de inrichting waarop de aanvraag slaat, dient te beschouwen als een nieuwe inrichting. Tevens stelt zij vast dat met een aangetekend schrijven van 27 november 2007 aangifte werd gedaan door de tussenkomende partij bij de Mestbank over de leegstand van de pluimveestallen. De Mestbank nam eveneens kennis, op 30 november 2007, van de aanvraag tot overname van de nutriëntenemissierechten van de BVBA Mowi door de tussenkomende partij, en deelde met een schrijven van 23 juni 2008 aan de tussenkomende partij mee dat 46.214,36 NER-D aan nutriëntenemissierechten werden toegekend. Luidens de geldende regelgeving is er geen koppeling meer tussen de vergunningsaanvraag en de mestafzetbewijzen, in de zin dat de exploitant het aantal dieren vrij kan bepalen in functie van de beschikbare nutriëntenemissierechten.

Uit de overwegingen in het voorgaande annulatiearrest blijkt dat in hoofdorde de hoofdzaak dient te worden beoordeeld vooraleer de bijzaak in de beoordeling wordt betrokken. Dit betekent dat slechts van de overname van nutriëntenemissierechten sprake kan zijn, voor zover de milieuvergunning die aan de basis van de emissierechten ligt niet vervallen is.

In het voorgaande annulatiearrest werd verwezen naar de geldende regelgeving :

"Artikel 28 van het milieuvergunningsdecreet luidt als volgt :

'§ 1. De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting:

(...)

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd uitgezonderd de inrichtingen, vermeld onder de rubriek 9. Dieren van de lijst die als bijlage 1 gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning, die in toepassing van artikel 47, § 2, van het Mestdecreet van 22 december 2006 hun activiteiten gedurende maximaal 5 jaar geheel of gedeeltelijk stopgezet hebben;

(...)

§ 2. Indien de in § 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, vervalt de vergunning slechts voor dat gedeelte.'

Artikel 47, § 2, van het meststoffendecreet, waarnaar in de voormelde decretale bepaling wordt verwezen, luidt als volgt:

"§ 2. Indien de landbouwer niet bij machte is om de op zijn bedrijf geproduceerde hoeveelheid dierlijke mest overeenkomstig dit decreet af te zetten heeft hij ondermeer de keuze om :

1° ofwel de exploitatie geheel of gedeeltelijk een tijdlang stop te zetten zonder dat dit het verval van de milieuvergunning tot gevolg heeft op voorwaarde van melding aan de Mestbank van zowel de tijdelijke stopzetting als de herneming van de exploitatie.

Indien echter de exploitatie gedurende 5 jaar is stopgezet en niet hernomen, worden de dienovereenkomstige nutriëntenemissierechten van rechtswege geannuleerd;

2° ofwel in voorkomend geval beroep te doen op de stopzettingsregeling, vermeld in het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest afkomstig van één of meerdere diersoorten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen, ondermeer met betrekking tot de wijze waarop de melding, vermeld in 1°, dient te gebeuren.'

Artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, bepaalt dat de landbouwer die gebruik wenst te maken van de mogelijkheid, vermeld in artikel 47, § 2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, de tijdelijke stopzetting van de exploitaties of van de delen van de exploitaties van het bedrijf moet melden 'binnen twee jaar na aanvang van de tijdelijke stopzetting'".

De Raad van State stelde vast dat aangezien de melding om toepassing te kunnen maken van artikel 47, § 2, eerste lid, 1°, van het meststoffendecreet, als het te dezen toepasselijk zou zijn, hoe dan ook moet gebeuren binnen twee jaar na de gehele of gedeeltelijke stopzetting van de exploitatie. De voormelde bepaling kan er niet toe leiden dat vergunningen die reeds van rechtswege vervallen zijn wegens niet-exploitatie gedurende de in artikel 28, § 1, 3°, van het milieuvergunningsdecreet vermelde periode van twee opeenvolgende jaren, zouden herleven om het voorwerp uit te maken van een langere stopzettingsperiode van maximaal vijf jaar.

Het thans bestreden besluit stelt dat de aangevraagde inrichting dient te worden beschouwd als een nieuwe inrichting. Dit komt neer op de erkenning van het verval van de voorgaande milieuvergunning die de dierenexploitatie vergunde. Er kan, technisch-juridisch, dan ook niet langer sprake zijn van de omvorming van een bestaande exploitatie.

Uit de feiten uiteenzetting is reeds gebleken dat de tussenkomende partij eigenaar werd van de inrichting op 8 oktober 2007 en deze overname eind november 2007 aan de betrokken instanties heeft gemeld. Uit de overwegingen van het annulatiearrest blijkt dat reeds in 2006 sprake was van een onbezette stal. Het staat vast dat vanaf 1 januari 2006 tot en met 30 november 2007 geen melding werd gemaakt van de leegstand van de stallen bij de Mestbank. Zelfs als men uitgaat van de meest gunstige datum vermeld in de stukken van het dossier dat er zich op 13 oktober 2005 nog dieren in de inrichting bevonden, blijkt nog dat er meer dan twee jaar tussen deze datum en de uiteindelijke melding bij de Mestbank waren verlopen. Gelet op deze periode van inactiviteit, was de milieuvergunning vervallen. Deze vaststelling wordt trouwens impliciet bijgetreden in de bestreden beslissing. Vermits de melding gebeurde meer dan twee jaar na de stopzetting, was niet langer voldaan aan de voorwaarden vermeldt in artikel 47, § 2, van het meststoffendecreet, aangezien de milieuvergunning waarvan sprake is, in tussentijd was vervallen. Dit wordt tevens overwogen in het annulatiearrest. De bestreden beslissing bevat geen duidelijke noch overtuigende

motivering die een andersluidende opvatting ondersteunt.

Het eerste middelonderdeel is ernstig.

VII. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunten van de partijen

18. Uit de uiteenzetting die de verzoekende partijen geven over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt dat zij in de onmiddellijke nabijheid van de vergunde inrichting wonen, in woongebied, meer specifiek in het gehucht Genenbos. Gelet op deze ligging vrezen zij geurhinder en bijkomende verkeersoverlast -geluidshinder en toegenomen verkeersdrukte- ten gevolge van de exploitatie van de nabijgelegen inrichting van de tussenkomende partij. Bovendien moet uit de ligging van de inrichting ten opzichte van hun woning, die de afstandsregels van artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit overschrijdt, worden afgeleid dat overmatige geur- en stofhinder mag worden verwacht, temeer daar de rechtspraak van de Raad van State zelfs aanneemt dat inrichtingen die de afstandsregels respecteren niet noodzakelijk een vergunning dienen te krijgen wegens de teweegebrachte geurhinder. Door de toename aan passage vrezen de verzoekende partijen tevens een verlies aan privacy. Ten slotte verwijzen zij nog naar een eerder schorsingsarrest waarin het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hun hoofd werd aangenomen.

19. De verwerende partij stelt daar het volgende tegenover :

"De verzoekers stellen dat de afstand tussen de inrichting en de woning van verzoekers ongeveer 117 meter en de afstand tussen de mestopslag achteraan de inrichting en de woning van verzoekers ongeveer 193 meter bedraagt.

De afstand tussen de toekomstige varkensstal en de bijhorende mestsilo tot aan de tuin van de verzoekers is 151 meter.

De verzoekers vrezen voor een bovenmatige geurhinder.

Het woongebied waarin verzoekers wonen is onmiddellijk ten oosten van de betrokken inrichting gelegen.

Zij citeren uit een door hen bestelde omgevingsstudie dat de wind 'voor 14 % van de tijd uit het ongunstige N-W kwadrant' komt en 'Bijkomend staat er 20,5 % van de tijd een variabele wind en is er 5 % windluwte.'

'Hieruit kan geconcludeerd worden dat op jaarbasis voor 39,5 % van de tijd een situatie ontstaat waarbij geur en stof van de nieuwe varkenskwekerij zich richting de onderzochte eigendommen verplaatst.'

Ook het bijkomende verkeer zal aanleiding geven tot aanzienlijke overlast.

Uit de in opdracht van verzoekers uitgevoerde studie zou eveneens blijken dat het meest gunstige tracé voor vrachtwagens en autobussen langs de tuin van verzoekers zou gelegen zijn.

De verzoekers verwijzen nogmaals naar de afstandregels die een vermoeden van aanwezigheid van onaanvaardbare hinder of risico's creëert, telkens wanneer woningen gelegen zijn op minder dan 300 meter van een varkenshouderij.

Een ammoniakemissiearm concept van de stal betekent niet dat er helemaal geen geur meer zal worden verspreid.

Voor het overige zouden er zich geen hinderlijke inrichtingen bevinden in de omgeving van de woning van de verzoekers.

Ten slotte vrezen de verzoekers ook visuele schade. Er zou geen visuele afscherming bestaan tussen de inrichting en de woning van de verzoekers.

(...)

Allereerst verwijst de verwerende partij naar haar opmerkingen bij het vierde middel, waarbij de verschillende vermeende hinderaspecten reeds werden besproken. In zoverre nodig wordt daarnaar verwezen.

Een belangrijk element bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde is de afstand tussen enerzijds de geplande exploitatie en anderzijds de woning van de verzoekers.

De verwerende partij herinnert eraan dat de woning van de verzoeker gelegen is op meer dan 150 meter van de geplande inrichting. Gelet op deze afstand, is het geenszins een evidentie dat de verzoeker hinder zal ondervinden van de exploitatie.

Minstens dient verzoeker op een concrete wijze aan te tonen dat bovenmatige hinder zal ontstaan ten gevolge van de geplande exploitatie.

Het is dan ook niet voldoende om een opsomming te geven van vermeende toekomstige hinder zonder dit enigszins te staven, minstens redelijk aannemelijk te maken. Een loutere bewering is uiteraard onvoldoende.

(...)

De verzoekers vrezen voor geurhinder.

Verweerster herhaalt dat de nodige maatregelen werden genomen om geurhinder te vermijden, minstens tot een aanvaardbaar niveau te beperken:

'Overwegende dat de ramen en deuren gesloten blijven voor zoverre dat ze geen functie hebben bij de luchtverversing; dat ter beperking van de geuremissie de pluimveestal ammoniakemissiearm zal worden omgebouwd tot vleesvarkensstal volgens de BBRT stalsysteem V-4,2. Mestopvang in beluchte mest en vervanging hiervan via een rioleringssysteem of ander van de lucht af te sluiten afvoersysteem hokoppervlakte 0,62-0,80 m² (overeenkomstig het

ministerieel besluit van 19 maart 1004, houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen en gepubliceerd in het Belgisch staatsblad van 14 oktober 2004); dat bij de varkens het voederverbruik wordt beperkt door het gebruik van voederbakken met een lage vermorsingsgraad,- dat in de vleesvarkensstal 5 er enkel centrale verwarming wordt geplaatst (vloerverwarming) in de afzonderlijke compartimentering voor biggen tot 40 kg; dat het elektriciteitsverbruik vooral toe te schrijven is aan het aantal ventilatoren en de vloerverwarming; dat de totale ammoniakemissie op jaarbasis voor 1.225 andere varkens $\times 1,40 \text{ kg NH}_3/\text{dierplaats/jaar} = 1.715 \text{ kg NH}_3$ bedraagt; dat als geuremissiefactor voor ammoniakemissiearme stalsystemen voor vleesvarkens gerekend wordt met 22,7 OUE/s.dp waardoor de totale geuruitstoot 27.807,5 OUE/s bedraagt;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting voor de exploitatie van 1.225 vleesvarkens $\times 1 = 1225$ varkensseenheden, gelegen in een agrarisch gebied met een gemiddeld aantal waarderingspunten > 200 , inzonderheid moet getoetst worden aan de bepalingen van artikel 5.9.4.4 van titel II van het VLAREM; dat hiervoor een minimum afstand geldt van 100 meter ten aanzien van hindergevoelige gebieden; dat de afstand minstens 158 meter bedraagt ten aanzien van deze hindergevoelige gebieden (circa 158 meter van een woongebied ander dan woongebied met landelijk karakter, circa 158 meter van een woonuitbreidingsgebied, meer dan 1.000 meter van een verblijfsrecreatiegebied, meer dan 1.000 meter van een natuureservaat, bosreservaat of natuurgebied met wetenschappelijke waarde); dat de aangevraagde inrichting in overeenstemming is met deze bepalingen van titel II van het VLAREM; dat voor wat betreft het houden van grote zoogdieren de inrichting inzonderheid moet getoetst worden aan de bepalingen van artikel 5.9.6.1, §2, 3°, van titel II van het VLAREM: dat de aangevraagde inrichting in overeenstemming is met deze bepalingen van titel II van het VLAREM; '

Het komt aan de verzoekende partijen toe het bewijs te leveren dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een nadeel berokkent of kan berokkenen, Zij slagen er evenwel niet in hiervan het bewijs te leveren.

Integendeel, het door de verzoekers bestelde omgevingsverslag toont aan dat slechts 14 % van de tijd de wind uit het ongunstige N-W kwadrant komt.

De verweerster kan zich echter niet akkoord verklaren met de conclusie in dit omgevingsverslag dat voor 39,5 % een situatie zou ontstaan waarbij geur en stof zich richting 'de onderzochte eigendommen' verplaatst.

Om tot deze conclusie te komen worden de percentages bijgeteld van de variabele wind (20,5 %) en windluwte (5%). Het ammoniakemissiearme stalsysteem zal ook in deze omstandigheden ervoor zorgen dat geen geurhinder zal tot stand komen, minstens dat dit tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt, zeker indien rekening wordt gehouden met de afstand tussen stal 5 en de woning van de verzoekers.

(...)

De verzoekers vrezen bijkomende verkeerslast.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende gesteld:

'Overwegende dat de enige toegangsweg tot het bedrijf is voorzien langs de voorkant, waar geen bezwaarindieners wonen; dat alle transportactiviteiten

overdag gebeuren (uitgezonderd het laden van de slachtrijpe vleesvarkens, vanaf 's morgens tot 's middags); dat er gemiddeld 2 transporten/week zijn waardoor er weinig verkeershinder te verwachten valt; '

De minister stelt terecht dat een gemiddelde van 2 transporten per week moeilijk kan aanzien worden als belangrijk hinderaspect. Dit kan redelijkerwijs niet aanzien worden als een toevloed van vrachtwagens en bussen, zoals onterecht beweerd wordt door de verzoekers

De betrokken inrichting heeft bovendien een goede ontsluiting.

Uit de bovenvermelde figuur valt af te leiden dat een aantal ontsluitingwegen aanwezig zijn waardoor het geenszins evident is alle transporten langs de woning van de verzoekers zal verlopen.

Opnieuw dient de verweerster vast te stellen dat de vermeende hinder waarvan sprake in het verzoekschrift niet overeenstemt met de werkelijkheid.

(...)

De verzoekers vrezen voor visuele hinder en houden voor dat er geen enkele visuele afscherming bestaat tussen de inrichting en de Bosheidestraat en de woning van de verzoekers.

Het aan te tonen moeilijk te herstellen nadeel dient evenwel het gevolg te zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In casu blijkt zowel uit de stedenbouwkundige vergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg dd. 20 november 2008 als uit de betreden beslissing dat aan de buitenkant van de gebouwen nauwelijks iets veranderd wordt.

Enige vermeende visuele hinder is dan ook het gevolg van vroeger verleende vergunningen en wordt niet veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De tweede in paragraaf 2 van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vermelde schorsingsvoorwaarde is dan ook niet vervuld".

Beoordeling

20. De verzoekende partijen tonen met gedetailleerde stukken aan dat hun woning zich bevindt in het woongebied in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting, waarvan een varkensstal met mestopslagplaats deel uitmaakt. Zij maken aldus op voldoende aannemelijke wijze duidelijk dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ernstige hinder van de exploitatie kunnen ondervinden.

Zij tonen aldus aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA GVB & C° tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 30 juni 2011 waarbij, in heroverweging na het arrest van de Raad van State nr. 209.612 van 9 december 2010, de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 11 september 2008, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA GVB en C°, voor het veranderen van een pluimveebedrijf naar een mestvarkenbedrijf, gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, met tevens een stal voor het huisvesten van paarden en kleinvee en met gebouwen voor plattelandsklassen, op het zelfde adres, worden afgewezen en de milieuvergunning na wijziging wordt verleend.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf januari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys